

gennem denne Periode, hvad de direkte Skatter angaar, kun førte en Politik, som tog Sigte paa Øjeblikket og gennemførte en Række Skattelove af fuldkommen midlertidig Karakter, hvis Eksistens og Betydning udelukkende var betinget af de mægtige Indkomster, som ret vide Kredse i vort Folk gennem den Tid havde. Men derfra maa man ikke slutte, at den radikale Regering ikke ogsaa søgte — thi den havde Brug for mere, betydelse mere, end de direkte Skatter kunde give — at foretage en saa omfattende indirekte Skatteudskrivning, som det overhovedet var Regeringen muligt. Og at Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter nu har ændret sig i Sammenligning med det Tal, der udtrykte Forholdet under den radikale Regering, er mindre en Følge af ændrede Skattelovsprincipper, end det er en Følge af de fuldstændig ændrede Forhold her i Landet, som er fulgt efter Krigens Afslutning. Det er det, jeg har sagt derom, og jeg skulde tro, det var en Betragtning, som det ærede Medlem i Virkeligheden deler, og som jeg derfor ikke vel kan tænke mig, det ærede Medlem vilde hæfte Prædikatet meningsløst paa.

Brorsen: Det skal kun blive meget korte Bemærkninger, jeg her skal gøre, og forhaabentlig kan jeg derved tjene som et godt Eksempel for de efterfølgende Talere. Det ærede Medlem, Hr. L. Rasmussen, Socialdemokratiets Ordfører, stillede det Spørgsmaal til mig, om vi ikke fra vor Side vilde indrømme, at der havde været unormale Tider, unormale Forhold til Stede i den radikale Regerings Tid. Jeg skal skynde mig at bekræfte, at det mener jeg, og skal udtale, at det allerede gennem de Tal, jeg nævnte, tilstrækkelig tydeligt kom frem, at der naturligvis var unormale Tider under den radikale Regerings Førerskab. Alene i de fire Aar fra 1916 til 1920 faar man gennem Skatter ca. 700 Mill. Kr. mere ind, end der var budgetteret. Til Trods herfor stiftes der Statsgæld, som vi allesammen ved, til mellem 500 og 600 Mill. Kr. Nu kan man naturligvis manøvrere meget stærkt med Tal — det bliver tidt og mange Gange gjort under saadanne Forhandlinger som dem, vi fører her i det danske Folketing —, men netop dette, jeg her har nævnt, disse to Tal vil komme til at overleve de Forhandlinger, vi fører her ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling. Det ærede Medlem omtalte i sit Foredrag, hvorledes Alderdomsunderstøttelsesloven praktiseres rundt om

i Landets forskellige Kommuner, og sagde, at han var utilfreds med sine Partifæller, der havde siddet i Udvalget om Aldersrenten, fordi han savnede et Farvekort, hvoraf man kunde se, hvor man gav rundelige og rigelige Alderdomsunderstøttelser, og hvor man var mere karrig. Jeg kan tænke mig, at det ærede Medlem derved har tænkt særlig paa de vest- og nordjydske Kommuner. Naar Understøttelserne der er noget mindre, ligger det naturligvis i hele Forholdenes økonomiske Karakter der. De skulde imidlertid naturligvis paa dette Farvekort males rigtig sorte, medens man skulde have lyse Farver i de store socialdemokratiske ledede Kommuner. Men for saa vidt vi skal ind paa noget Kortmaleri, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at saa maa vi have det fuldstændigt. Kortet maa samtidig vise, i hvilke Kommuner man har laant til det urimelige, kan man næsten sige, saa at man der i dette Øjeblik sidder i bundløs Gæld, hvor man altsaa ikke har sat Tæring efter Næring, men stiftet det ene Laan efter det andet, saa længe man overhovedet kunde optage Laan. Jeg tror, det i denne Forbindelse har sin Betydning at se, hvilke Kommuner der har sat Tæring efter Næring og i det hele styret deres økonomiske Forhold torstandigt. Det ærede Medlem fremkom med en almindelig politisk Udtalelse om, at Venstre og Socialdemokratiet i sin Tid havde været med til at samarbejde paa Gennemførelsen af Parlamentarismen. Det har vi aldrig nægtet. Men efter at vi har faaet det parlamentariske System, er det en given Sag, at Socialdemokrater og Venstre, hvis Programmer er saa forskellige, maa gaa hver sine egne Veje. Det har dog vist sig, ogsaa i denne Samling, at der er enkelte Lovforslag, hvor vi godt kan arbejde sammen. Jeg tænker saaledes paa det Lovforslag, som vi maaske allerede i Morgen skal have til Behandling her, om en Forandring af den nuværende Ejendoms skyld. Men ellers er det jo naturligt, at vi med vore vidt forskellige Programmer gaar i vidt forskellig Retning med Hensyn til det politiske Arbejde.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser har den ærede Statsminister jo dvælet ved nogle af de vigtigste af dem. Jeg synes, at det var nogle mærkelige Sammenligninger, det ærede Medlem anstillede. Han nævnte bl. a. Stigningen paa Undervisningsministeriets Budget paa ca. 20 Millioner fra 1919—20 til 1920—21. Men det er blevet dokumenteret ikke af een, men af flere Ministre, at det selvfølgelig har sin Aarsag i, at Lønningsloven